

[Undervisningsministeren.]

gen, som ud fra en reel vurdering hænger så nøje sammen indbyrdes, at de vanskeligt kan adskilles i tidsfølgen. Eksempelvis udgør punkterne 1-4, der alle vedrører den fremtidige skolestruktur, en enhed. De forbedringer af undervisningsmetoderne og lærersamarbejdet, der omtales her, må være muliggjort forinden eller samtidig med indførelsen af den nye struktur. Det samme gælder støtten til samarbejdet mellem skole og hjem med henblik på den forstærkede rådgivning om uddannelsen, der omtales i punkt 7.

På tilsvarende måde er der en nær sammenhæng mellem både punkt 6 om udbygningen af observationsundervisning og skolepsykologisk rådgivning og punkt 7s målsætning om at fremme elevernes almene trivsel i skolen på den ene side og punkt 8 om undervisningspligtens udvidelse på den anden side. Det blev netop i sin tid fremhævet, at det måtte være en forudsætning for den forlængede obligatoriske skolegang, at der blev sat stærkt ind med støttmuligheder over for de elever, der havde vanskeligt ved at tilpasse sig skolens arbejde og i omgangen med lærere og kammerater.

I overensstemmelse hermed vil det lovforslag om undervisningspligten, som om kort tid vil blive fremsat her i tinget, indeholde bestemmelser, som muliggør en forbedret indsats på disse områder, i modsætning til, hvad hr. Elmholt antog. Samtidig vil der blive udsendt cirkulære dels om tilrettelæggelse af observationsundervisning, dels om normering af konsulentstillinger, bl. a. inden for specialundervisningen; og hvad samarbejde mellem skole og forældre angår, er det nok værd at minde om, at der i 1971 blev gennemført en ny skolestyrelseslov med det klare sigte at styrke forældrenes indflydelse på og indseende med skolens daglige arbejde.

Der kan nævnes andre forbedringer, som allerede er gennemført, men jeg skal afstå herfra. Nipunktsprogrammet er et politisk arbejdsgrundlag for en skolereform, der nødvendigvis må gennemføres over en årrække og ikke fra den ene dag til den anden. Udvidelsen af undervisningspligten er kun en del af dette program og har kun reel sammenhæng med en del af de øvrige punkter.

Der var i 1969 stort set enighed i denne sal

om at gennemføre denne udvidelse nu efter årelange drøftelser, og lad os nu ikke på ny udsætte denne vigtige beslutnings gennemførelse til skade for de jo efterhånden få børn, det drejer sig om. Lad mig tilføje: jo færre børn, desto vigtigere.

Elmholt: Jeg havde naturligvis gerne set et mere imødekommande svar i den forstand, at når følgelovgivningen ikke kunne være parat fra den 1. august 1972, ville man også først sætte undervisningspligtens ikrafttræden i gang fra samme tidspunkt som selve reformen.

Nu vil jeg gerne spørge ministeren, om jeg har forstået svaret korrekt derhen, at man er klar over, at den forlængede undervisningspligts gennemførelse skaber betydelige problemer i skolens verden, og om man er klar til pædagogisk og økonomisk, når der går et år fra undervisningspligtens ikrafttræden til følgelovgivningens gennemførelse, at sætte ekstra ind for at gøre denne reforms virkeliggørelse så smidig og så praktisk som overhovedet muligt.

Undervisningsministeren (Knut Heinesen): Jeg håber, det fremgik meget tydeligt af mit første svar, at den del af følgelovgivningen, som har sammenhæng med en udvidelse af undervisningspligten, vil der blive stillet forslag om sammen med det forslag, som jeg bebudede.

Jeg vil gerne gøre den tilføjelse, at af ca. 70.000 børn, som nu går i 7. klasse, vil ca. 3.500 ikke fortsætte i 8. klasse. Ca. 1.500 elever ville søge anden fortsat skolegang, tilbage ville således kun være ca. 2.000 elever, som ville ophøre med at modtage undervisning. Dette tal svarer til gennemsnitlig 1/2-1 elev pr. 7. klasse i folkeskolen. Der er altså intet rimeligt grundlag for de voldsomme påstande, der i forskellig sammenhæng og ved forskellig lejlighed føres i marken imod den udvidede undervisningspligt.

Det er mere end 50 år siden, nærmere bestemt i 1918, at socialdemokratiet for første gang stillede forslag om en udvidet undervisningspligt, og nok er vi tålmodige, men nu synes vi altså, det skal være.

Hermed sluttede spørgsmålet.